

Nec officit, quod seminarium renunciasset in transactione, jura super suis creditis contra Francisci hereditatem; siquidem de creditis non docetur nisi per confessionem contrahentium, quæ aliis nocere non debet, juxta superius allegata:

11 & ideò reservatio * nihil potest operari, cum nullum jus tribuat de novo, ut per text. in l. & si quis 14. §. plerique 8, ff. de relig. & sump. funer. l. minor. 39, §. 1. & ibi gloss. ff. de evict. cum similibus Bald. in Auth. interdictimus C. de Sacros. Eccles. Pe. regr. consil. 36, n. 9, & consil. 85, n. 10, Vinc. de Franch. dec. 437, in fine, Moder. Hispan. in Labyrinth. credit. p. 2, c. 6, nu. 64, Rot. in Romana Cambii 28 Junii 1649. §. nec subsistit coram bon. mem. Arguelles.

Præterea quia sicut hæredes Francisci non possent excipere de credito anteriori * nec evitare molestias, etiam si fecissent inventarium, nisi reddita ratione bonorum hereditarium, juxta text. in l. fin. §. in comput. C. de jure deliberat. Berou. q. 55, n. 4, Rot. dec. 39, n. 9, q. 6, p. 6, recent. Ita nec seminarium quod vigore cessionis * sibi factæ de omnibus bonis hereditariis dicti Pupii successit in locum dd. PP. cum expressa obligatione, eos liberandi ab omnibus molestiis, l. 2, C. de hæred. vel act. vend. & ibi Bald. n. 13, Mangil. de evict. q. 51, num. 16, Franch. decif. 273, num. 5.

Unde replicatio non relevat, scilicet quòd ad hoc ut seminarium teneatur de evictione saltem constare debeat, quod molestiæ possint inferri, & bona ab ipsis Augustinianis PP. avocari, quæ cum oborta sint ex funeris * impensa, ac aliis expensis necessariis juxta text. in l. impensa ff. de Relig. & sump. funer. Modern. Forolivien. de pign. lib. 3, q. 22, n. 4, & lib. 4, q. 17, n. 24, videtur cessare causa molestiarum. Nam fuit responsum non satis constare, quòd bona in posse Patrum cum relicta fuerint absumpta, & licet Patres transigentes hæredes Francisci quasdam pecunias recepisse dicantur, atque mobilia, de quibus rationem reddant, affirmantes mobilia cessisse in dissolutione æris alieni Francisci & de pecuniis, & fructibus non teneantur tanquam bona fide consumptis, per Rot. decif. 159, nu. 8, p. 5, rec. Tamen nec sufficienter hæc visa fuerunt justificari; ultra quòd etiam molioramentorum, quæ Franciscus fecerat, legitur facta promissio, de quibus nulla redditur ratio,

16 quamobrem cum dictis Patribus * possint inferri molestiæ; evictio proinde earum occasione promissa seminarium excludit ab assecuratione bonorum penes conjuges existentium, vigore d. l. vindicantem, quinimò, dum Patres Inventarium non exhibent de bonis, seu hereditate Francisci confectum *, nulla eis excusatio suffragatur, cum teneantur reddere rationem de neglectis, & consumptis, ut tradit Grat. disceptat. for. c. 981, n. 27, & seqq. Rot. in Bonon. fideic. de Rubeis 21 Martii 1648. coram R. P. D. meo Decano, §. quinimò.

Præterquam ex tenore transactionis, constat plura bona hereditaria devenisse in potestatem seminarii, ut in summ. conjugum n. 40. & colligitur ex confessione seminarii negantis se teneri ad reddendam rationem fructuum bona fide consumptorum, ad quam nullatenus cogi possent, nisi hereditaria forent Francisci. Quare, cum plura bona * ad seminarium devenerint evictionis onere affecta non poterit evitare exceptionem, l. vindicantem ff. de evict.

Atque ita &c.

DECISIO XCIII.

R. P. D. ZARATE.

Anconitana Pecuniariz.

Veneris 15. Maii 1654.

SUMMARIUM.

- 1 Minores ne dicantur indefensi, sufficit quod eorum procurator citetur. Curatorem non habentes obligantur, n. 3. Ex juramento obligantur, n. 4.
- 2 Pater in bonis filiorum majorem auctoritatem habet, quam tutor in bonis pupilli.
- 5 Solemnitates ex constitutione Marchie in contractibus minorum requisitæ.
- 6 Cautela abundans non nocet.
- 7 Minoris obligatio pro patre liberando ab imminente carcere sustinetur.
- 8 Filii etiam minores obligati sunt pro redimendo patre à carceribus læsi non dicuntur ex obligatione pro eximendo patre à carceribus, n. 10.
- 9 Restitutio in integrum non competit minori obligato pro patre exarcerando. Non datur filiis adversus patrem, n. 13. Declara ut n. 14.
- 11 Læsus non dicitur, qui se obligat ex causa necessaria.
- 12 Læso enormissima requiritur, ut minor obligatus pro patre restituatur.
- 15 Læso non impedit executionem obligationis Cameralis.
- 16 Metus in contractu inito inter patrem, & filium facile præsumitur. Solus non est sufficiens ad rescindendam obligationem, n. 17. Ex presentia judicis excluditur, n. 18.

Mandatum ab A. C. contra Thomam, & Angelum de Pironis, relaxatum, non esse exequendum Domini 31 Martii 1653. coram me responderunt; tam ex capite nullitatis, quam injustitiæ, quibus modò ex noviter deductis in factò sublatis à decisis recesserunt.

Nullitas quidem jam deducta ex eo, quòd mandatum relaxatum fuerit contra prædictos Thomam, & Angelum minores, absentes à loco judicii, & speciali Curatore carentes, tollitur ex eo quia justificatur, Procuratorem à Hieronymo eorum Patre constitutum, in toto judicio citatum fuisse, eumque * semper comparuisse, defensiones eis competentes, tam in Tribunali A. C. quam in signatura justitiæ deduxisse, ut proinde indefensi dici non possint, Rota coram Verall. dec. 43, n. 12, & post Zacch. de oblig. Camer. dec. 198, n. 7. Et certi juris est à Patre etiam in bonis adventitiis filiorum, in quibus solum usumfructum habet, Procuratorem ante litem contestatam constitui posse, cum major in eo *, quam in Tutoribus, & Curatoribus vigeat auctoritas, ut probat additio ad gloss. in l. 1, verb. Procuratorem vers. tamen dicas, & ibi Bart. & Bald. & communiter Doctores, C. de bon. matern. Jas. in l. quod quis sub n. 1, vers. 7. C. de Procur. Mandell. Alba consil. 286, n. 3, Ceval. comm. contra comm. q. 330, sub n. 1, Golin. de procur. p. 3, cap. 2, n. 24.

Injustitia verò, quæ in medium afferbatur ex eo, quòd Curator, qui pro istis fratribus minoribus in hoc contractu intervenit, pupillorum rem salvam reddere non satisdedit, pariter cessat, quia de jure minor. Curatorem * non habens, rectè obligatur, lib. 3. C. de integr. l. 1. C. de fil. fam. min. Donnell. in l. impuberes 101, ff. de verb. obl. ubi Olvald. l. 1, q.

litt. Q. Hering. de fidejuss. cap. 17, num. 86. Marc. Lycklama memor. lib. 7. Egloga 15. Rota coram Buratto dec. 27, n. 1. qui in recent. est dec. 500. nu. 1. part. 2. & dec. 267. n. 2. part. 3. Et sine dubio stante dd. minorum * juramento, Auth. Sacramenta puerum. Ubi id omnes notant, C. si adversus vend. Hering. de fidejuss. ubi supra nu. 103. Surd. n. 3. in princip. Gratian. disceptat. forens. cap. 233, n. 8. Rota coram Buratt. dicta decif. 27, n. 1. & apud Sanct. mem. Gregor. XV. dec. 406. n. 1. cum seqq. & constitutio Marchie dumtaxat exposcit judicis decretum †, duorum proximiorum consensum, & insinuationem, Rota dec. 294, n. 12. & seqq. part. 6. recent. quæ omnia intervenerunt. Atque in statuto Anconitano, solummodò sancitur, quòd minor non habens, Curatorem generalem, possit contrahere, & se obligare cum autoritate, & decreto judicis, & cum voluntate, presentia, & consensu duorum consanguineorum, vel affinium proximiorum majorum 25. annis; Unde vel adfuit ille Curator legitimus, & cum fuerit illius consensus adhibitus, est satisfactum statuto: Si verò non erat legitimus, perinde est ac si non intervenisset, nec Curator fuisset, & proinde intrat altera statuti pars, quòd adhibeantur duo proximiores, & fuerint adhibiti, ut in terminis Rota coram Merlino dec. 353, n. 21. & seqq. Cæterum cum solemnitas deputationis hujus Curatoris servata fuerit ad majorem cautelam cum clausula, quatenus opus sit, & cum protestatione, quòd utile per inutile non vitiatur, intrat vulgaris regula, quòd abundans cautela * nullitatem non inducit, l. testamentum, C. de testam. l. solent. ff. de regul. jur. Rota decif. 319, n. 9. p. 1. decif. 748, n. 6. p. 3. recent. & coram Merlino decif. 6, n. 14.

De validitate autem obligationis dd. minorum dubitari non potest, cum ad evitandas executiones, † subhastationes, & ad liberandum Hieronymum Patrem ab imminente carcere periculo, emanaverit text. in l. si ex alio C. quod cum eo l. 1. Cod. de fil. fam. mm. leg. si dubitet, §. filiusfamilias, ff. de fidejuss. Paschal. de virib. patr. potest. p. 1. c. 6, n. 123. Hering. de fidejuss. c. 7, n. 337. Thefaur. jun. quest. forens. c. 4, qu. 60, n. 3. & fuit dictum in decif. quæ revidetur §. Injustitia. Et filii pro patre obnoxii erant hujusmodi obligationi †, alias si eam præstare renuissent, paterna successione, jure merito privari potuissent, §. causas vers. si unum, Auth. & cum de appell. cognosc. Auth. si captivi C. de Episcop. & Cleric. Modern. Urbinaten. de fratribus p. 1. c. 30, n. 2. & in alia decisione d. §. injustitia vers. Imò; Et quamvis præcatorum text. dispositio loquatur de existente apud hostes; attamen secundum DD. omnes extenditur etiam ad eos in carceribus ex causa civili, seu criminali detentos, ut ibi Bald. Modern. Forlivien. de legitima lib. 4, tit. 1, q. 15, n. 2. & seqq. Gizzarell. dec. 4, n. 10, 12, & 13. Rota decif. 63, n. 4, §. 15, p. 2. divers.

Nec contra hanc obligationem fructuosum erit restitutionis beneficium †, quia illud prædictis minoribus pro impedienda patris carceratione obligatis non competit, Paschal. de virib. patr. potest. p. 3, c. 5, n. 20, & 21. Grat. discept. forens. c. 952, n. 12. Rota coram sanct. mem. Greg. XV. decif. 120, n. 9. & penes Buratt. dec. 75, n. 23. & dicitur in 1. decif. d. §. Injustitia, vers. nec filii potissimè interveniente juramento d. Auth. Sacramento puerum C. si adversus vend. & ibi gloss. Cyn. n. 14. Odofr. n. 22. Rota coram Buratt. decif. 75, n. 5. & in alia decif. d. §. Injustitia vers. maxime.

Minusque initti possunt beneficio læsionis, quæ in presentia deficit: Tum quia obligatio in pro-

pria causa ad exhæredationis jacturam evitandam intercesserit †, quo casu licet postea damnum contingat, læsi dici non possunt, nec restituuntur. l. de fid. Cod. de transact. l. ea lege C. de usur. l. si Pater puella C. de inoffic. testam. Surd. de alim. tit. 9, q. 55, n. 13. & 15. Rota decif. 586, n. 19, p. 4, tom. 3, rec. & in alia decif. §. minus. Tum etiam quia se obligaverunt, ut dictum est, ob causam necessariam †, quæ est liberatio patris ab imminente carceratione; unde, dum isti filii fecerunt id, quòd & legis præceptum, & officium pietatis suadebat minimè clipeo se tueri possunt læsionis, vel restitutionis, Rota coram sanct. mem. Greg. XV. dec. 120, n. 12. & 13. in Civitatis Castellii Pecuniaria 27 Janu. 1625, coram Remboldo, & in dec. qua revidetur d. §. minus vers. ac proximè. Præsertim cum non sit enormissima † 12 qualis requiritur text. in l. verum §. sciendum ff. de minor. Sforc. Odd. de in integr. rest. p. 1, q. 23, n. 54. & seq. Merlin. Pignat. contror. forens. cent. 2, c. 100, n. 66. Rot. d. dec. 582, n. 11. & 12, p. 4, tom. 3, rec. & firmatur in 1. decif. d. §. minus in fine.

Et quamvis informantis pro fratribus de Pironis enormissimam læsionem ostendere conentur †; 13 eam tamen non justificat; verum nec propter reverentiam Patri debitam prænominati filii adversus patrem essent succurrendi, text. in l. 2. C. qui & adversus quos ibi, sed ut maneat in omnibus honor Parentibus, & Patrono, vel Patronæ illibatus, atque intactus, sancimus nullo modo, neque adversus Parentes uniuscujusque sexus, neque adversus Patronum, vel Patronam dari restitutionem ubi Bald. rationem deciden. in sum. affert, tum propter reverentiam, tum quia lex fingit eos non læsos, Merl. Pign. ubi sup. n. 63, & 64.

Et tunc demum urgeret objectum, si læsio, vel dolo adversariorum, vel propria obligantis † im- 14 prudentia evenisset, quodecumque in presentia deest, Sforc. Odd. de in integr. restit. d. p. 1, q. 23, n. 53, vers. ego breviter Faber de error pragmat. decad. 13, error. 6, n. 10. & seqq. Merlin. Pign. loc. citat. n. 68. Et semper verum est dicere, quòd cum hæc allegata læsio altiorem † requirat indaginem, obligationis Cameralis executionem antecedenter ceptam retardare non potest, Rota in præcitata dec. 120, n. 17. coram sanct. mem. Greg. XV. & penes Buratt. dec. 783, n. 15. Cœpta autem dicitur executio de stylo hujus nostri Sacri Auditorii per mandati relaxationem, Rota dec. 545, n. 5, part. 1. decif. 138, n. 2. dec. 248, n. 4, part. 3, recent. coram Buratto, dec. 268, n. 4. & 5, dec. 858, n. 3. & seqq.

Pro invaliditate verò istius obligationis perpetuam recurritur ad metum reverentialem, qui in contractibus à filiofamilias †, in patris beneficium peractis facile præsumitur. Modern. Neapol. de renunc. c. 39, n. 4. & dicitur in 1. decif. §. minusque. Quoniam solus metus non est sufficiens * ad obligationem rescindendam, l. 1. §. Quæ oneranda, ubi Bart. n. 4, ff. quar. rer. det. d. Modern. de renunc. d. c. 39, n. 9. Grammat. dec. 103, n. 48. Capyc. decif. 159, n. 32. Rota dec. 198, n. 8, post 2. vol. consil. Farin. Grat. discept. forens. c. 108, n. 51, ubi sola reverentia alicui debita, metum non justificat, & propterea DD. tenent metum esse concipienter probandum, utpotè cum minis, Cephal. consil. 592, n. 11, vol. 4. Mandell. consil. 77, n. 5, lib. 1. Surd. consil. 513, sub n. 35. Gutt. consil. 16, n. 16. Castill. lib. 3, contror. c. 1, n. 153. Noguero. cum ubi congestis alleg. 29, n. 79. Olasch. dec. 129, n. 4. & in alia dec. d. §. minusque. Vel enim relevantem præsumi ex enormissima læsione. Peref. post alios, in l. si Curat. verb. læsis n. 40, vers. tamen hæc non procedunt, C. de in integr. rest. Castill. multos enumerans lib. 3, c. 1, nu. 153.

Hodiern. controu. forens. lib. 1. c. 16. n. 21. Modern. Neapol. de renunc. d. c. 39. n. 39. n. 6. & 10. & in 1. dec. d. §. minusque. At ex presentia iudicis, & confanguineorum*, qui interuenerunt, omnis metus excluditur, Ro vit. cons. 13. n. 13. & 14. & in alia decis. §. Minusque in fine.

Tandem non urget, quod filii, intuitu indemnitate eis à Hieronymo patre promissæ sese obligauerint; quia contrarium evincitur ex ejusdem obligationis instrumento, in quo legitur Thomam, & Angelum sese obligasse pro liberando patre ab imminente carceratione; & seu ex causa necessaria; unde obligationis validitas proficitur ex concessis in alia decisione §. neque verò, coram me.

At ita utraque parte autita resolutum fuit.

DECISIO XCIV.

R. P. D. MELTIO.

Vercellen. seu Savinen. honorum.

Lunæ 1. Junii 1654.

SUMMARIUM.

- 1 Deliberatio possessionem supponit passi deliberationem.
2 Confessio est probatio omnium major.
3 Manusentio datur ei, qui se pro spoliato non habuit.
4 Executivè contra tertium procedi non potest.
5 Litigiosi vitium quando non inducatur.
6 Cessionarius crediti jam extincti injustè agit.
7 Solutio facta post cessionem non intimatam erga cedentem sustinetur.

Ecclesiæ Sanctæ Elenæ loci Ville-Franchæ Asten. Diocesis, dandam esse manutentionem super controversis bonis hodie, Domini responderunt; quandoquidem de ejus possessione constat, non solum ex mandato, executione, & deliberatione honorum, de quibus agitur obtenta per Dominum Chiasledum Ludovium, contra dictam Ecclesiam; deliberatio enim in necessarium antecedens præsupponit possessionem Ecclesiæ deliberationem passæ, non secus, ac privatio habitum per ea, quæ ad propositum dixit Rota coram Buratt. dec. 160. n. 5. & dec. 491. n. 2. ubi Adden. lit. B. coram Durano, dec. 37. n. 1. coram Greg. XV. decis. 362. in princip. & in recent. decis. 229. n. 1. p. 7.

Sed &, ex judiciali confessione dum in dicta deliberatione vocavit Ecclesiam posseditricem; nulla autem major probatio propria oris confessione, l. fin. C. de non numerata pecunia l. cum se C. de transactionibus l. debitore ff. de judic. cap. per tuas de probat. & in his terminis dixit Rota in Cracovien. decimarum 1 Junii 1648. in princ. & in Brundesina honorum 23 Jan. 1649. pariter in princ. coram me, & in Toletana Archidiaconatus 4 Aprilis 1650. coram R. P. D. meo Albergato.

Non obstat posterior possessio capta per Dominum Chiasledum, prævio mandato ac sententia iudicis; nam cum ipse nulliter, & injustè procefferit non privavit Ecclesia sua antecedenti possessione, quæ propterea manutinetur. † venit, cum se pro spoliato non habuerit, Seraphinus dec. 1401. n. 3. Greg. XV. decis. 458. n. 1. in recent. decis. 630. n. 1. in fine, part. 2. & in Beneventana manutentionis 9 Junii coram R. P. D. Peutingero, §. nec ob-

stat, & in Pifsauren. Parochialis 11 Februarii 1650. coram R. P. D. Verospio, §. nec potest Carolo.

Nullitas autem inde oritur, quia eventum fuit ad executionem non obtento prius ab hoc Sacro Tribunali, ut opus erat per Chiasledum, decreto de exequendo mandatum, quod Rota concesserat Comiti Manfredo, non autem Chiasledum.

Præterea fuit etiam executivè processum †, quod pariter fieri non potuit, cum Ecclesia sit tertia posseditrix titulo validæ donationis, Castrenf. in l. à D. Pio §. 5. super rebus num. 2. & ibi ad Bart. & Ang. nu. 1. Alex. nu. 28. vers. & pro hoc benefacit ff. de re judic. Ruin. cons. 8. Rota penes Gregor. XV. decis. 330. n. 2. cum aliis cumulatim in decis. in simili causa emanata in Asten. mandati 26 Aprilis 1652. coram me, §. eoque magis, cum duobus sequentibus, ubi etiam responsum fuit ad objectum, quod donatio emanaverit post cessionem, & litem introductam à D. Manfredo auctore Chiasledi. Quia scilicet dicta lis esset in actione personali, & proinde non posset inducere vitium litigiosi †, & quia sola pendencia litis non fit apta operari, ut contra tertium executivè procedi possit, nisi copulativè concurrat scientia litis in dicto tertio possessore, eo quod alienans non habeat alia bona præter alienata, & quia demum dicta lis extincta remansisset per subsequentem transactionem iuribus, in d. decis. alleg.

Apparet etiam de evidenti injustitia mandati per Chiasledum obtenti, quia ipse egit, tanquam Cessionarius † dicti Comitis Manfredi pro credito quod jam fuerat per solutionem extinctum in executione ad formam præcedentis Transactionis inite, inter Episcopum debitorem, ac ipsum Comitem Manfredum sedentem, l. solvendo ff. de negot. gest. Rot. decis. 434. n. 1. in fine, p. 4. recent.

Non obstat quod Transactio, & solutiones prædictæ emanaverint post Cessionem; Nam cum dicta Cessio * numquam fuerit Episcopo debitori intimata, non fuit ex ea impeditus transigere, exsolvere suo principali, & solvendo plenam consecutus fuit liberationem, institut. quib. mod. tollit. oblig. in princip. l. ex persona ff. de fideiuss. l. exceptiones, la 39. & l. omnes ff. de except. Adhuc. decis. 335. num. 21. in fin. & sequentibus, Rot. coram Buratt. decis. 534. num. 4. & 5. & fuit dictum in dicta Asten. mandati sub §. & 1.

Et ita informante Ecclesia S. Elenæ resolutum fuit.

DECISIO XCV.

R. P. D. BICHIO.

Camerinen. Bonorum.

Mercurii 3. Junii 1654.

SUMMARIUM.

- 1 Filii in conditione positi ex conjecturis, censentur vocati. Positi in conditione dum privantur censentur vocati, n. 5. Positi in conditione censentur vocati successivè, n. 9.
2 Verbum, hæredibus, in fideicommissis importat hæredes sanguinis.
3 Privatio præsupponit habitum.

Adimere quis non potest, nisi prius dederit.

Privationis pena ponitur etiam non vocatis. Contra num. 8.

Alienationis prohibitio facta filiis in conditione positis, inducit vocationem.

Vocati in una parte filii, in alia positi in conditione censentur vocati. Gravati non præsumuntur, num. 12. Ad portionem patris, magis ad portionem Patris, num. 16.

Substitutus si hæres decedat sine filiis, eo cum filiis mortuo excluditur, & num. 13.

Positi in conditione filii cum expressè vocatis, censentur vocati; & quando etiam ad portionem patris, num. 17.

Argumentum non valet, substituti sunt filii substitutorum. Ergo, & filii institutorum.

Reciproca substitutio inter primos hæredes institutos operatur, ut filii in conditione positi censentur vocati. Declara ut n. 19.

Manutentionis in quibusdam bonis provenientibus à Nicolao Avo, & immisionis in aliis bonis ejusdem Nicolai quorum hæctenus non fuit capta possessio, necnon in prædio nuncupato le Moline, quod Fulvius, ut Genesius alter ex filiis, ad sacros Ordines promoveri posset, ei donaverat; quæstione proposita sub die 23 Junii 1653. DD. mandarunt videri de bono jure ut moris est quando turbida est possessio, & maxime, ut laudabilis, licet rara inter fratres germanos concordia, refecatis citissime litib. convalescat.

Boni autem Juris examen hodiè expositum, duo respexit, nempe existentiam fideicom. Nicolai, ad quod filios filiorum fideicommittentis Theophilus alter ex illis vocatus asseruit; ex quo in conditione positi fuerunt, & quod ad prædium molendinorum durationem donationis Genesio ut supra, Fulvio factam, præcedente Carolo illam ad vitam donatarii fuisse restrictam, cùmque super utroque multa hinc inde deducta fuerint Rota respondendum censuit constare de fideicommissio Nicolai Avi, mandando quod de reliquis videatur.

Fideicommissum enim hoc est quod filii filiorum hæredum institutorum in conditione positi censentur vocati, † visum est resultare, ex pluribus conjecturis, quibus concurrentibus à contraria opinione, Gloss. in l. hujus la 2. ff. de hæred. instit. recedi solet. Ondd. cons. 75. n. 28. & cons. 67. n. 2. lib. 1. Surd. cons. 434. nu. 19. Peregr. cons. 91. nu. 30. lib. 1. Fufar. de substit. q. 437. n. 16. Rot. decis. 166. num. 3. part. 1. rec. & in Aesina Molendini 28 Junii 1652. coram R. P. D. meo Zarate.

Inter conjecturas verò, quæ fati validæ resultant, ex verbis secundi gradus substitutionis in casum delicti, ibi, & si contingeret quod aliquis ex dd. ejus filius, vel ipsorum hæredibus committeret aliquod delictum, tunc ipsorum portio, quæ sisco applicaretur, ad alios filios, & hæredes, sine aliqua diminutione deveniat, ut in sum. Theoph. n. 1. ponderando 1. quod testator privationis poenam imposuit, nedum filiis hæredibus institutis; sed etiam eorum filiis, designatis, sub illo verbo * hæredibus, hæredes sanguinis in fideicommissariis substitutionibus denotante l. ex facto §. fin. ff. ad Trebell. l. Gallus §. & si parente ff. de lib. & post. Bald. cons. 267. num. 2. lib. 5. Socin. jun. cons. 158. num. 10. lib. 2. Fufar. cons. 79. lib. 1. & seqq. ubi signanter n. 3. addit, opus non esse quod hæredes sanguinis sint hæredes bonorum, licet fecus sit in feudalibus, & emphyteuticis, Peregr. de fideic. art. 32. n. 36. & 37. Menoch. præsumpt. 130. n. 24. & seqq. lib. 4. Mart. cons.

61. n. 37. Card. Mant. de conjectur. lib. 8. tit. 14. sub n. 12. & 13. cùm enim privatio * præsupponat habitum l. decem, ff. de verb. oblig. l. manumiss. ff. de just. & jur. & carentia sint habentium, Bald. in l. licet sub n. 2. C. locati, nec possit quis adimere * nisi prius dederit, l. 3. §. si quis ita legaverit l. legatum, ff. de adim. leg. ex ipsa privatione positorum in conditione; educitur * in necessarium antecedens quod fuerint dispositivè vocati. Cyriac. controu. 96. n. 49. & quinque seqq. Redensc. cons. 8. num. 9. Decian. cons. 41. sub nu. 35. vers. secunda conjectura & seq. lib. 1. Menoch. consil. 613. nu. 8. vers. 5. & ult. & n. 9. Cephal. cons. 77. n. 27. cons. 52. n. 24. Soc. jun. cons. 136. sub n. 24. vers. ex quibus oneribus lib. 3. Rot. decis. 229. n. 4. coram san. me. Greg. XV. & in Mediolanen. honor. 31 Maii 1649. §. quoniam fideicom. vers. quam etiam coram Em. D. Card. Corrad. Nec obstat quod testator † potuerit imponere poenam filiorum hæredibus etiam si non fuerint vocati, Gabr. consil. 132. n. 77. lib. 1. & in proximis terminis quod ex prohibitione alienationis factæ filiis in conditione positis * non sequatur eorum vocatio, Gabriel. cons. 117. nu. 46. vers. nam supra scripta lib. 1. Odd. cons. 66. n. 31. & 62. Soc. jun. cons. 116. n. 4. lib. 3. quia fortius operatur privatio * quam sola prohibitio, Fufar. de substit. q. 679. n. 31. juncto n. 23. cujus nullam habendam esse rationem eo quod fieri non potuerit positus in conditione, tradit Gabr. d. cons. 117. n. 46. ibi, sed remanet inutilis lib. 1. Fufar. cons. 110. n. 8. cons. 114. n. 20. cons. 164. n. 81. aliique relati ab Oddo, d. cons. 66. n. 43. & extremò allegati non applicantur casui nostro.

Quò ulterius, & hæc est secunda conjectura, ad positos in conditione testator voluit devolvi portione parentum hæredum institutorum qui deliquissent, quia tunc magis elucescit, quod illos quoque, si deliquerint, privavit quia vocaverat, quandoquidem sicuti pariformiter, sub eodem verborum conceptu illis, & eorum parentibus portiones ademittit, ac respectivè addidit, ita eos voluerit pares esse in vocatione * solo discrimine successivitatibus, quia nimirum positi in conditione vocati intelliguntur successivè, post parentes, ut regulare est in testamento ascendentis, Gloss. in l. Gallus §. quidam rectè in vers. non exprimat, ff. de lib. & post. & ibid. Bart. n. 4. Bald. n. 15. Soc. jun. cons. 171. n. 4. lib. 2. Mant. de conject. lib. 4. tit. 5. n. 1. Grat. discept. 614. n. 24. Rot. decis. 320. n. 3. part. 1. recent.

Non obstat quod à vocatione in casum delicti non bene inferatur ad casum obitus: nam quidquid sit de hoc circa personas non positas in conditione præcedentiæ substitutionum, secus est in casu nostro, & ratio est, quia ad eliciendum hanc tacitam revocationem, valdè attenditur an in conditione positi * sint in alia parte expressè vocati, Aym. cons. 12. n. 10. Ruin. cons. 160. sub n. 24. lib. 2. Rot. decis. 322. n. 5. part. 1. divers. decis. 315. nu. 3. ubi quod hanc conjecturam semper magni fecit. Rot. dec. 329. n. 4. coram san. me. Greg. XV. ibique Add. sub n. 17. decis. 133. sub n. 2. decis. 146. n. 3. & 4. decis. 336. n. 4. part. 1. rec. dec. 83. num. 9. coram Merlin. & in Bononien. fideic. 26 Novemb. 1638. §. 1. eadem conjectura coram R. P. D. meo Decano, fortius quando fuerunt vocati, & privati si contraverint.

Atque hinc, neque obstat quod privatio, & portionis contravenientium applicatio restringenda sit ad terminos fideicommissi antecedentis, quia exindè quoties prohibitio est consecutiva, potest quidem inferri ad exclusionem substituti, sub